

Selmezbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmezbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	
Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joorges A. özv. és fia könyvkereskedésében.	

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A Matica.

Szegény Grünwald Béla, ki a Szajna vizében kereste és találta meg halálát, kinek teteme a párisi morgueben volt kitéve és a párisi temetőben van eltemetve, ha feltudna most támadni és hallaná, hogy a magyar miniszterelnök a „Matica Slovenska“-t rendeletileg feloszlatta: nem tudna csodálatában hová lenni.

Hát hogyan? az a „Matica“, mely az ő fáradhatatlan buzgólkodása folytán már a hetvenes években feloszlattatott, vagyonának kezelésére egy kormánybiztos, akkor Velits Adolf volt alispán és turóczi megyei földbirtokos kirendeltetett és a Matica vagyonának legnagyobb része kormánykezelés alá vétetett és jövedelme kulturális czélokra fordított . . . az a Matica újból feltámadott és újból feloszlattatott?

Avagy egy új Matica egyesület keletkezett azóta és ezt is fel kellett oszlatni?

A midőn a hetvenes években a régi „Matica“-t kormányrendeletileg megszüntették és eléggé szép vagyonát az állam vette kezelésbe, akkor a pánszlávok úgy segítettek magukon, hogy alakítottak egy nőegyletet, a „Zsivenna“ egyletet, melynek leple alatt teljes vakmerőséggel folytatták magyarelles agítacionális működésüket.

Maguk a pánszláv agitátorok hangoztatták akkor: „Matica e morte, vive la Zsivenna!“ És ez a „Zsivenna“ egylet folytatta a régi Matica működését, rendezett Turóczi-Szent-Mártonban tisztán szláv kiállítást 1887-ben, melynek megnyitása előtt még az ősz Hurban mondott pánszláv érzelmeiktől áthatott tót egyházi be-

szédet a turóczi-szent-mártoni ág. evang. templomban és ezt a beszédet az akkoriban a fővárosi lapok által kiküldött tudósítók, (Gelléri Mór, Berényi László, Sasvári Ármán stb.) is meghallgatták s referáltak is róla lapjaiknak, de azért a kiállítás akadálytalanul ért véget és akadálytalanul lett sűrűn meglátogatva nem csak a felvidéki, hanem a cseh, morva, sziléziai és oroszországi pánszlávok által is.

Ez a Zsivenna egyesület még most is létezik és hogy e mellett egy újabb Matica is létezett, azt a miniszterelnök rendelete bizonyítja, mely ezen egyesület feloszlátását rendeli el a következő indokokból:

1. Az egyesület nem felel meg alapszabályaiban kitűzött feladatának, a mennyiben nem foglalkozik a tót irodalommal.

2. Az egyesület, alapszabályaival ellentétben, politikával foglalkozik, még pedig izgatás révén és hazafiatalan módon kezeli a vagyonát.

3. Az egyesület meg nem engedett módon kezeli az egyesület vagyonát.

4. Az egyesület nem járt el alapító és rendes tagjainak intenziói szerint, a mennyiben állam és hazaelles folyóiratokat erkölcsileg és anyagilag támogat.

Hát mind ez nem illik rá a régi Maticára, mely Grünwald Béla buzgólkodására még a hetvenes években eltöröltetett és később is, még jogilag is nem létezőnek tekintetett, minek eklatans példája volt azon pör, melyet a Cherven volt besztercebányai nagy prépost, ki egész vagyonát a Maticára hagyta, örökössei nyertek meg a végrendelettel szemben éppen azon főindokból, hogy a Matica akkor már voltaképpen nem létezett, erkölcsi, jogi személyt nem ké-

pezhetett és így öröklési cselekvő képességgel sem birhatott.

Hogy juthattak a turóczi-szent-mártoniak egy újabb Matica egyesülethez s illetve, hogy lehetett ezen egyesület újabb alakulását kormányilag jóváhagyni, azt most nem kutatjuk és nagy meglepéssel fogadjuk a miniszterelnöknek feloszlató rendeletét.

Ámde újabb példa ez arra, hogy a felvidéki viszonyokról a kormány kellőleg tájékoztatva nem volt és talán még most sincsen és — mint ezen eset is mutatja — a pánszlávizmusz üzemeltetése nem preventív intézkedésekkel előzi meg, hanem mikor nagyobb hullámok vernek — iparkodik azokat „szétoszlantni.“

Többször, sokszor hangoztattuk már, hogy a felvidéken a pánszláv agitátorok által szított üzemeltetéseket okvetlenül ellensúlyozni kell.

Hangoztattuk azt is, hogy e hazafias munkában a magyar társadalomnak kell főképpen közreműködni és a kormányt ezen irányban feltétlenül támogatnia.

Elmondottuk, hogy mi minden eszközzel, tényezővel iparkodnak a még nagyjában jó érzelmi tót népet az agitátorok hálójukba keríteni és főképpen kiemeltük a pánszláv sajtó vakmerő és veszélyes működését.

Felhoztuk, hogy ezen agítáció ellen a magyar társadalom nagyon keveset, legalább nem annyit, mint kellene, tesz; hogy a felvidéken egyetlen magyar politikai lap sincsen, mely a pánszláv sajtót folytonos éber figyelemmel kísérné és annak nemzetellenes hatását teljes erővel ellensúlyozni iparkodnék; hogy még a felvidéki magyar közmivelődési

Miért kapott kosarat Jancsi?!

— A „Selmezbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Olvastuk a „Művelt Társalgót“ és „Illemtant“, tudjuk tehát, hogy kötelességünk hősünket legelőször is bemutatni, ha megakarjuk őt ismertetni a n. é. közönséggel.

Tehát:

Hősünk neve:

Hja, már is belesülünk; a legjobb akarrattal sem mondhatjuk vezetéknévét, mert annak tennők ki szegényt, hogy soh'sem kapna feleséget, ha alább elmondandó kalandjával nevét is közölnők; pedig, ugyebár, az nagy szerencsétlenség, ha az ember feleséget nem kap?!

Nevezük egyszerűen Jancsinak; nem vétünk vele a történelmi igazság ellen, mert hiszen minden ismerőse csak Jancsinak szöllitotta, még a hölgyek is.

Mily gyönyörűen hangzott az: „Jancsi ur!“ nemde?!

Mert az „ur“ czim megillette az államhivatalnokok kedvéért megalkotott „szolgálati szabályok“ nem tom hányadik kaecsanak valamelyik pontja szerint, lévén Jancsi ur esküt tett irodatiszt.

Hogy melyik bransnál, az mellékes; hiszen az alantasabb államhivatalnokok mind egy soron vannak; szabad egyetmást kérniök, joguk van remélni is, de kötelességük minden körülmény közt dolgozni és hallgatni.

Jancsi barátunk egyéb ismertető jelei: Körülbelül 25 éves életkor, szöke haj, kék szem, hatalmas előre nyuló orr és kitűnő étvágy.

Egyébb képességei: tudott hegedülni és táncolni.

Már most elfogják ismerni, hogy ily kitűnő tulajdonságokkal biró ifjút szívesen láttak mindenütt, annál is inkább, mert jeles étvágyát kimutatni szerénysége tiltotta, s ha valahová vacsorára volt hivatalos, elébb odahaza bekebelezett egy kilo jó fekete kenyeret s hat pár tormás virslit.

Leginkább pedig Szirmoséknál tagadta meg jó fogyasztó képességét, lévén a szép fekete haju, bogárszemű Szirmos Julia az ő imádottja, félig-meddig jegyese, ki egyéb kiváló erényein kívül avval is dicsekedett volna, hogy elolvasott minden német, szentimentális lovagregényt, s kinek eszményképe volt a holdszáróból, sohajtásból lakmározó nemes Toggenburg lovag, ki mint a gonosz nyelvek mondják, halálra koplalta s epesztelte magát imádottjának nyitott budoárablaka alatt.

Ily eszményies hajlamu hölgy előtt, ki csak titokban evett sonkát, társaságban csak a csemegéből csipegetett, csak nem árulhatja el Jancsink, hogy pl. egész nyulgerincz épen elég bevezetés valami jó vacsorához.

Szegény Jancsinknak már előre is beleizzad az üstöke abbéli gondjába, hogy majd mittevő lesz, ha a szép Julia az ő felesége lesz s ráül a kabátja szárnyára, hogy elne szabadulhasson. Bizonyára ében fog halni, csak hogy más intenzióból mint Toggenburg lovag. De hát a sors elég kegyes volt e veszedelmet elfordítani hősünktől.

Az pedig ugy történt.

Farsang volt; amolyan igazi, felvidéki farsang; zimankós, hóföregtelges farsang, a mikor oly jól esik az illatozó teás katlan mellett ülni.

Földeséknél nagyszerű szükebb körü jelmezestélyre készültek, fűszerezve zenei élvezettel.

Minden rendben volt már, csak a fánkot sütötte ki még maga Földesné, ki művésznő volt e tekintetben.

Hogy a fánk ki ne hüljön, s mindjárt kéznél is legyen, oda tette az ebédlőben a hatalmas eszerépkályha mögé a széles csöre; ott nem látja senki.

Még egyszer végig nézett a házi asszony a talán 60 darabból álló szép fánkpíramison, s teljes meglepéssel távozott vendégeit fogadni.

Csakhamar egybegyűltek mind; fiatalok és vének, jelmezben s a nélkül, köztük bugyogó, fehér öltönybe bujt derék szál Pantalón, a mi Jancsi barátunk, s Szirmos Julia mint bájos Colombina.

Nagyszerűen mulattak; művészzel zenéltek; Pantalón kitett magáért mint hegedős, s Colombina mint szoprán-énekesnő; a hálás közönség tapsolt s el volt ragadtatva.

Szirmos Julia ábrándos meghatottsággal nyugtatta szemét Jancsi barátunkon, midőn ez előadta a „Velenzei karnevál“-t, s Jancsi igyekezett gyomra korgását öklével elnyomkodni, midőn Juliája énekelt.

Jancsi már nem álhatta meg; neki okvetlenül valami enni valót kell felhajtásnia, mert ma elmulasztotta az egy kilo kenyeret s a hat pár tormás virslit. Szimat után indult, mely elvezette a fánkokhoz. Milyen szépen mosolyognak reá!

Eh mit, ha egyet el is csen, nem veszi észre a háziasszony!

Mily fölséges! No még egyet; hiszen annyi van! S Jancsi megette a második fánkot is és a harmadikat.

egyesületnek sincsen ily lapja és tevékenységét nem fejt ki oly intenzív módon, mint az kívánatos és elvárható volna: de mindezen felszólalásaink eddig eredményre nem vezettek.

Most, hogy a miniszterelnök a Matica újabb felosztásával erélyes kézzel nyult bele a felvidéki pánszlávizmus üszkösödött állapotába is, talán elérkezőben van azon idő, mely ezeket a hazaellenes üzemeket végre valahára megszüntetni fogja.

De újból ismételjük: e hazafias munkánál a magyar társadalomra és különösen a néhány nap mulva közgyűlését tartó felvidéki közmivelődési egyesületre háramlik a főresz.

Ha a magyar állam és annak kormánya a pánszlávizmus kérdésében is megteszi erélyes intézkedéseit, akkor a társadalom se maradjon hátra, hanem teljesítse az is minden erejéből hazafias kötelességét.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Szitnyai József polgármester, kir. tanácsos visszaérkezett és hivatalos működését ismét megkezdte. — Fekete Dezső posta és távirtdai hivatalfőnök több heti szabadságra ment; távolléte alatt Herkeli Imre pósthivatali ellenőr helyettesíti. — Muszka József v. közgyám négy heti szabadságra ment. — Pauer János tűzoltói fő és Csányi Ottó alparancsnok fogják városunk tűzoltóságát a tűzoltói országos szövetség brassói közgyűlésén képviselni.

— **A király születésnapját** e hó 18-án pénteken városunkban is a szokásos módon meg fogják ünnepelni. Reggel 9 órakor zenés nagy mise lesz a Nagybaldogasszonyról nevezett plébániai templomban, melyen Podhragyay Pál prépost plébános fényes segédlettel fog pontifikálni. Énekelni fognak: Schuszterné Franke Zefa, Berzeviczy Margit és Marcsa urnók.

— **Bernhardt Adolf meghalt.** Ki hitte, ki hihette volna, hogy a múlt keddi törv. hat. bizottsági közgyűlésen még látszólag teljes ép egészségben részt vett Bernhardt Adolf városi gazdasági tanácsnok néhány óra mulva átlépi a földi élet küszöbét. Pedig így történt. Bernhardt Adolf a közgyűlés befejezése után, déli 12 óra felé, hivatalos szobájába vonult, hol hirtelen rosszul lett és daczára a városházi épületben jelen volt dr. Kapp Jakab tisztí főorvos által gyorsan nyújtott orvosi segítségnek, többé eszméletre nem tért. A beteget kocsin szállították lakására és midőn még a délután folyamán dr. Tóth Imrét és dr. Tandlich Ignácot is betegágyához hívták, esteli hat óra tájban, fájdalom nélkül, csöndesen szunyadt át a jobb létre. Vigasztalan özvegye, bátyja Bernhardt Vilmos, rokonai és közeli jó barátai zokogva álltak körül az ily váratlanul elhunytat és a halál híre gyorsan befutva a várost, mindenütt megdöbbenést és meleg részvétet kel-

tett. Megható jelenet volt, midőn a boldogult bátyja, Bernhardt Vilmos sirva mondá: „tizenkét csatában veltünk részt együtt (1848—49-ben mint honvédek) és neki, a fiatalabbnak kellett előbb meghalnia.“ Alig terjedt el a gyászhir, a városházi és egyleti épületeken kitűzték a fekete zászlókat, a városi tanács rendkívüli gyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya volt a temetés rendezése és a részvét nyilatkozat meglétele. A fájdalomtól lesújtott özvegyen kívül, gyászjelentést adott ki a városi tisztikar a törvényhatóság nevében is és részvétiratot is intézett a gyászoló özvegyhez. A szomorú esetről táviratilag lett értesítve Horváth Béla főispán, ki táviratilag fejezte ki részvétét és Farbaky István orsz. gyűl. képviselőnk, valamint a Nagy-Sallón szabadságon lévő Krausz Kálmán főkapitány, kik a temetésre ide érkeztek és azon részt vettek. A boldogult tanácsnok temetése e hó 10-én, múlt csütörtökön impozáns módon ment végbe. Az egyházi szertartást Raab körmöczi, Hrenesik K. selmeczi esperesek és lelkészek valamint Zsolticzki volt helyb. ev. s. lelkész, most királyfalvi lelkész, végezték magyar és német gyászbeszédet és imát mondva. A selmeczi polgári dalkör gyászdalt énekelt és kivonultak gyász-zászlók alatt az összes egyletek, melyeknek a boldogult tagja volt, különösen az önkéntes tűzoltók teljes díszben Csányi Ottó alparancsnok vezetése alatt s ezekhez csatlakozott a bélabányai és szentantali tűzoltók csapata is. A városi tisztikar Szitnyai József polgármester vezetése alatt teljes számban, testületileg jelent meg és képviselve volt minden hivatal is. A számos koszorukat, melyek a koporsóra nem fértek, városi egyenruhás erdővédek vitték és az öreg 48-as honvédek is, kiknek száma egyre fogy, szerény kis fekete zászlójuk alatt csoportosan bucsuztak el bajtársuktól. A nyitott sírnál Vörös Ferencz tartott megható gyászbeszédet a tisztikar nevében s ez után sortűzet adtak a városi rendőrök és megdőrdültek a városi lövölde mozsarai is jelezve, hogy a városi lövészegylet egyik legrégebb tagja szállt sírjába. A temetésen óriási közönség vett részt, úgy, hogy a menetben és különösen az amugy is szűk alsó temetőben, hová a boldogultat a családi sírhelybe temették, el sem fért. — Bernhardt Adolf életéből közöljük a következőket: Bernhardt Adolf született 1827. évi október 13-án Selmecezen, hol atyja, Bernhardt Vilmos Szászországból származott harangöntő mester volt és itt Selmecezen vette nőül Kalmár Jankát, iskoláit Selmecezen végezte és midőn 1845-ben atyja meghalt, az üzlet vezetését ő vette át, de kiképeztetése miatt Németországba ment, hol atyja rokonait kereste föl. Amidőn azután 1848-ban visszajött, bátyjával, Vilmostal együtt honvéd lett és bátor, ügyes magatartásával csakhamar főhadnagyi rangot nyert. Mint honvéd, Vilmos bátyjával együtt szolgált és részt vett vagy tizenkét ütközetben mindenütt bátor halálmegvetéssel küzdve honáért. A szabadságharc leverése után közbakának sorozták be és később őrmester lett; mint ilyen szabadságoltatott és a selmeczi bányagazgatóságnál mint rapidíjas nyert alkalmazást. Későbbben Nyitrán, Nagyszombatban és Pozsonyban alkalmaztatott a földadókataszternél. Az 1859-iki olasz hadjárat kitörésénél újból a katonasághoz szolgálatételre hivatván be, a hadjáratban részt vett és had-

dezi Jancsitol: „Mi lelte?! Talán rosszul van?! Talán kis eczetet hozok!“

— Nem, nagyságos asszonyom! — nyögi Jancsi siralmasan oly hangon, mintha a föld alól jönne — nem vagyok rosszul, csak azt akarom mondani, hogy a fánkot ne keresse, ne is gyanúsítson senkit, mert, — mert, — én ettem meg azokat mind!

S elmondá, mint csábították őt; nem tudott ellentállni, előbb csak hármát, azután ismét hármát evett meg, azután már nem is számlálta, csak ette egyiket a másik után szépen, míg megrettenéssel észrevette hogy üres a tál. Nem tudott ellentállni, oly szépek, oly jók voltak a fánkok.

A vendégek elámultak e hihetetlen evési s emészési képességen s a fánkok dícséreténél ugyancsak csuklottak, de végre is a háziasszony haragja s a vendégek ámulata elemi erővel kitörő harsány kacagásra vált, csak Szirmos Julia sopánkodott s úgy látszott, mintha el akarna ájulni szörnyű csalódásában.

Az élelmes háziasszony aztán hirtelen más tézlással segített a hiányon s a társaság csak nagyon későn, derült kedvvel távozott, csak Jancsi nem volt derült kedvű, mert balsejtelem fogta el.

És sejtelve nem esalt.

Már a kora reggeli órákban kapott egy levelet, melyben ez volt írva:

„Tisztelt Jancsi ur!

Kérem, ne fárassza többé magát azzal, hogy bennünket meglátogasson. Beláthatja, hogy nem lehetek oly férfi neje, ki egyszeribe 60 fánkot s ráadásul még egy hosszú vacsorát is tud végigenni.

Julia.

Nemo.

nagygyá nevezetelt ki és mint ilyen azután Przemiszlben mint zászlóaljsegédtsézt szolgált 1860. évi október haváig. Ekkor kvitirozott és 1861. évben megválasztott Selmezbányán városi számvevőnek és 1878. évben gazdasági tanácsosnak. Szülővárosát tehát 38 éven át szolgálta és érdemei elismerésül Ó Felsőge mult évi december havában a Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Nemesak ügybuzgó, lelkiismeretes és vasszorgalmu és kitarlászó hivatalnok volt, hanem a társadalom és egyháza terén is jeles szolgálatokat teljesített. A többek közt ő volt a tűzoltóegylet egyik megalapítója, első főparancsnoka, majd később az egylet elnöke, mely tisztségről csak néhány héttel ezelőtt mondott le. A selmeczi ágost. evang. egyháznak pedig helyettes felügyelője volt a boldogult.

És most mi is bucsut mondunk néked magyar hazánk szabadságának megvédése, városunk fejlesztése körül oly hervadtatlan érdemeket szerzett derék, jó öreg. És ha utóbbi időben hivatalos ténykedésedet néha-néha, de soha sem rosszakaratulag bírálát alá venni kötelességünk is volt, azért tiszteletre méltó személyed iránt mindenkoron feltétlen nagyrabecsüléssel viselteltünk.

Nyugodj békében!

— **Új akadémiai tanár.** Bökh Húgo dr. ideiglenes minőségű rendkívüli tanárnak nevezetelt ki a selmeczi bányász akadémiahoz, hol a mineralógia, geológia és paleontológia szaktárgyakat fogja már a jövő tanévtől kezdve előadni.

— **A honvédszobor októberre elkészül.** Ezt az örvendetes hírt közölhetjük most, midőn Tóth András debreczeni szobrász ide érkezett, hogy a szobor alapzatának mielőbbi felállítása iránt intézkedjék. Ezen alkalmából szószerint közöljük itt a „Debreczen“ július 15-iki számából a következő, Tóth András szobrászt és az általa készített selmeczi honvédszobrot méltató cikket, mely így szól:

Egy szép tehetségű, szorgalmas és nem méltányolt debreczeni művész legújabb műve szerzett nekem tegnap délután igazi gyönyörűséget s őszinte örömet.

Tóth Andrásról van szó, erről az izmos tehetségű, folyton haladó szobrászról, ki megérdemelne, hogy nevét és műveit ne csak Debreczenben, de az egész országban ismerjék. Sajnos, még nálunk is kevesen ismerik ezt a derék művészt, ki ismét dicsőséget szerzett Debreczennek.

A selmezbányaiaknak készítette el a szabadság-szobrot.

Nagyszabású művészi munka. Valóságban csodákozunk kell, hogy majdnem jelentéktelen összegért ilyen hatalmas méretű, művészi becsű művet képes elkészíteni. Csak a Tóth András ambíciója és nemes lelkesedése képes ezt megmagyarázni.

A szobor 48-as honvédek ábrázol rohanó állásban, ágyu-romok között. Balkezeben magasra emelt lobogó, jobb kezében előre tartott kivont kard. Arcán, szemében lelkesedés látszik, hosszú fürtje előrecsapzott.

Általában a szobor rendkívül kifejező. Állása biztos, természetes, a mi a mi szobrainknál ritkaság. A részletek meglepően hűek s a mű eszméje — legvilágosabb. Nagysága is imponál: Egy és fél életnagyság s a talpazattal együtt 7 méter magas lesz.

Pár napig lesz a művész műtermében kiállítva s azután a pesti műöntődébe szállítják, hol a művész felügyelete alatt fogják érezbe önteni. Azután Selmezbányára szállítják, hol f. é. október 15-én fogják leleplezni.

Irigylem a szobrot a selmezbányaiaktól. Milyen szép lett volna ez a művészi alkotás Debreczen valamelyik terén! . . . De mi nekünk okvetlenül muszáj mindenben hátra maradni s mindentől elkészni.

Vajjon helyre fogják-e hozni a mulasztást az illetékes körök? . . .

Ideje volna. Már csak azért is, mert kötelességünk a saját tehetségeink ambícióját, munkakedvét fokozni s erre alkalmas teret nyújtani! . . .

A selmezbányai szabadságszobor készítője valóban méltó arra, hogy a debreczeni szabadságszobrot is megteremtse.

Hogy ez minél előbb megtörténjék; mindnyájunknak jogos óhajta! . . .

Sajnálom, hogy nem irhatom le — térszűke miatt — az egyetlen debreczeni szobrász-műteremben szerzett érdekes impresszióimat, de legközelebb sorát fogom ejteni.

Addig is ajánlom mindenkinek, hogy tekintse meg a debreczeni művész legújabb alkotását, melyre büszkeséggel nézhet minden debreczeni ember.

— **A törv. hatósági bizottság augusztus havi rendes közgyűlése** e hó 8-án volt Szitnyai József polgármester elnöklése mellett. A csekély számban egybegyűlt biz. tagok feszült figyelemmel hallgatták végig a felolvasott polgármesteri jelentési, melyből kitűnik, hogy a Németi-selmeczi vasúthoz a bányakincstár

No de most el, mert még rajtakapják a pákosztaságon!

Nem tudjuk, mi lelte Jancsit, talán a meleg fánk megártott neki, de valami nyughatatlanság fogta el s közbe-közbe eltűnedezt a társaságból; Julia már komolyan neheztelni kezdett érte, hogy őt így elhanyagolja.

De következett a vacsora.

Nem akarjuk senki inyét felcsiklandani a különféle jó ízű ételek felsorolásával; elég legyen annyit megjegyeznünk, hogy a vacsora kitűnő volt.

Midőn a háziasszonyt már mindenfelől elhalmozták dícsérettel, akkor az diadalmasan felállt s kijelenté, hogy most jön még csak a java: sajátmagakészítette farsangi fánk!

Általános „ah!“ lebbent el a mosolygó ajkokról. Farsangi fánk Földesné kezétől nem kismiska!

A háziasszony győzelméről biztos hadvezérként büszkén indul a kályha felé; mindenki várakozásteljesen pillant arra, néma esend van, csak Jancsi, ki az egész vacsorát hatalmas étvágygyal végig ette, törölgeti kitörő verejtékét.

A háziasszony már ott van, diadalal fordul vendégei felé, kezét kinyújtja; — a következő pillanatban nagyot sikolt s egy nagy tál cserepekre török a padlón.

A vendégek ijedten felugrának; mi ez? mi baj?

„A fánkjaim! Hol vannak a fánkjaim!“ faldokolja Földesné kétségbeesetten s révedezve néz körül, nem látja-e meg azokat talán a plafondon. „Hatvan darab volt s most egy sincs. Ki tette ezt? Földesné úgy néz körül, mintha bele akarna nézni az emberek veséibe s Jancsin akad meg tekintete, ki feltűnően halovány.

S a jó asszonynak megeseit a szíve Jancsin; elfelejtette egy pillanatra eltűnt fánkjait s részvételt kér-

csak 80000 frttal, Coburg herceg 30000 frttal akar hozzájárulni; de mivel a kormány Horschitz Frigyes vállalkozóval többet érintkezésbe lépni nem akar, új vállalkozót kellene találni. Meg kell tehát tudni, mily álláspontot foglal el Hontmegye és az ipolyvölgyi vasuti érdekeltiség az így változott viszonyokkal szemben. (E viszonyok egy cseppet sem kecségtetőek arra nézve, hogy e vasut rövid időn belül kiépíttessék, sőt minden jel arra mutat, hogy nagy kérdés egyáltalában lesz-e belőle valami.) Vihnye fürdő bérlete 3 év mulva lejár és így a polgármesteri jelentés már most (igen helyesen) kéri a tanácsot felhatalmazni arra, hogy a szükséges beruházásokra stb. nézve a fürdő-bizottság és szakértők meghallgatásával az előintézkedéseket megtehesse. A vízvezetékéről is megemlíti a polgármesteri jelentés és kiemeli, hogy ez idő szerint tanulmányozzák e kérdést a kormány ide küldött szakközegei, kik egy gözgépjármű segítségével akarnák Illés községről a vizet városunkba bevezetni s illetve felnyomatni. Kár, hogy a mai tolási időben nem akarják Illés közsőségét a Szitnya lejtő összes forrásaival Selmecezbányára tolatni. — Stuller Gy. dr. ki is mutatta indokolva ezen terv — ezt nem így mondta, de mi mondjuk — abszurditását és sürgette a vízvezetéknek helyi viszonyaink szerinti elkészítését. A kérdéshez még Krepuska L. v. mérnök, ki bevárandónak véleményezi a kiküldött szakközegek eljárási eredményét és Heinecz Hugó biz. tag szövegezték hozzá. Külömben pedig a polgármesteri jelentés tudomásul vétetett és a Petőfi ünnep rendezőknek köszönet szavaztatott. — A szabadkai orvosi közgyűléshez dr. Kapp Jakab t. főorvos küldetett ki és több biz. tag felszólalása után elhatároztatott szavazat többséggel, hogy az országos orvosi szövetkezet csak 1905. évre hívassék meg városunkba közgyűlésének itt leendő megtartására. — A felső-rónai vízvezeték kiépítése szavazat többséggel Knut Károly ajánlatával szemben, melyet a tanács elfogadásra ajánlott, Majoros József selmecezi vállalkozónak adottát át Stuller Gy. dr. azon igen helyes felszólalására, hogy idegenekkel szemben pártoljuk — ha nem nagy a differencia, mint a jelen esetben — saját iparosainkat, vállalkozóinkat. — A járvány kórház már az ősszel elkészül... (Ha igaz!) A gazdasági tanácsosnak (Ki hitte volna, hogy az utolsó!) a v. mérnöknek és az erdőmesternek jelentései tudomásul vétettek. — A külön, különösen róm. kath. sírhelyek rendezése s illetve az ezekre vonatkozó alapítványokra nézve az eddigi szabályrendelet revízió alá fog vétetni. — Az országos erdészeti egyesület pozsonyi közgyűléséhez a polgármester, a városi erdőmester és Hacher Gyula v. erdővéd küldetett ki. — A fennállott bányaalapot terhelő tartozások rendezése és elszámolása a finsterorti bánya eladásából befolyt 50000 frtból a tanács javaslatához képest fog eszközöltetni. (E fontos és az erdészet jóvédelmével nem is hinné az ember mily szoros kapcsolatban álló kérdéshez legközelebb bővebben visszatérünk.) — Az elnöklő polgármester ezután tudomására hozza a közgyűlésnek, hogy főispánunk elismerését nyilvánította a főlött, hogy a városunkban az utóbbi időben történt tüntetések — ez csakis az akad. ifjuság tüntetéseire vonatkozhatik — megszűntek és a közgyűlést be-rekesztette. — És most kérjük mi e közgyűlés ekstraktuma? Hogy a vízvezeték, a vasut és sok más dolgokban még mindig ott vagyunk, a hol volt ama bizonyos mádi zsidó.

— **Érdekes előadást** fog tartani a magyarországi orvosok országos szövetkezetének szabadkai közgyűlésén dr. Tóth Imre selmecezi bányakerületi főorvos. A jeles orvos előadásának tárgya lesz: az ólommérgezés a fémkohókban, annak gyógyítása és illetve azon módok, melyek segítségével az ólommérgezőst megakadályozni vagy legalább is hatályában redukálni lehet. A tárgyából bőséges tapasztalatokat szerzett magának dr. Tóth Imre illeni hosszas, üdvös működése alatt. Városunk a szabadkai közgyűlésen hivatalosan dr. Kapp Jakab tiszti főorvos által lesz képviselve.

— **Tüzi lárma riasztotta fel** mult vasárnap d. u. 4 óra tájban a lakosságot, nem csekély félelmet idézve elő az akkor még tikkasztó hőségben. Csakugyan tűz is volt, de a városon kívül ütött az ki, mint a megejtett vizsgálat adatai bizonyítani látszanak, gyújtogatás következtében, a fémkohó közelében, a szentantali ut mellett fekvő Palka József majorjában. A majoros és házi népe nem is volt otthon a tűz keletkezésekor. Alig lett azonban a tűz jelezve, dicséretes gyorsasággal siettek mentésre Székely Vilmos hely. parancsnok vezetése alatt a kincstári bányatűzoltók és Pauer János és Csányi Ottó vezetése alatt a városi önk. tűzoltók. E két tűzoltóság véltett működésének sikerült legalább a lakházat, melynek fedele azonban szintén leégett, és a benne levő butorokat stb. megmenteni. De a majoros mégis nagy kárt szenvedett; mert leégett összes széna, gabona, takarmány termése és a major minden melléképülete. Ezen felül

pedig egy kocza sertés tizenkét malaczezal, egy üsző és 60 drb baromfi. A gazda ugyan biztosítva volt, de korántsem annyira, mint a mennyit szenvedett kára kitesz. Az oltásnál ugy a kincstári, mint a városi önk. tűzoltóság igazán derekasan lépett magáért.

— **A vadászat megnyitása** e hó 15-én lesz a drényovai erdőben, mely erdőterületet a selmecezi vadásztársaságnak e célra az erdőakademia vezetősége engedte át.

— **Turista gyűlés.** A Szitnya Osztály szép számban összegyűlt választmánya a mult esütörtökön gyűlést tartott, a melynek legnevezetesebb pontja Tirts Rezső alelnöknek, ki 16 éven át lelkes buzgósággal vitte az Osztály ügyeit — lemondása volt. A választmány az elnök szépen méltató indítványára Tirts Rezsőt diszelnökévé választotta, a ki megköszönve a kitüntetést kijelentette, hogy az Osztálynak élte végéig tagja marad és megragad minden alkalmat, hogy új otthonából feljöjjön ide közénk, a hol életének egy jó részét igen hasznos és a társadalomnak szentelt tevékenységben töltötte. Helyébe a választmány a jövő közgyűlésig Király Ernő lyc. tanárt az eddigi alelnök helyettesét választotta, a kinek ismerte lelkiismeretes buzgóságát és tevékenységét, nyugodtak lehetünk, hogy az Osztály ügye a legjobb kezekbe jutott, a ki a turistaság ügyét az ő megszokott rendíthetetlen kitarásával fogja előbbre vinni és fejleszteni. A turista tagok holnap hétfőn este jönnek össze a Szöllő vendéglőben, hogy szeretett alelnöküktől szívélyesen elbucsuzzanak. A bucsuzó alelnök, most már diszelnök ma vezeti, mint az osztály elnöke, az utolsó kirándulást a Szitnyára, mi kívánjuk neki, hogy fiatalos életkedvében és erejében tartsa meg őt sokáig a teremlő, legyen új otthonában is a turistaság lelkes apostola, a melynek köszönheti jó egészségét és viruló kedélyét. Mi őt feledni soha sem fogjuk, mert alkotásaiban élni fog nálunk, ő se feledjen minket, a mit azzal igazol, hogy minden nyáron megnézi az ő kedves Szitnyáját.

— **Kirándulás a Tátrába.** A magas Tátrába rendezendő kirándulásra és az ott tartandó közgyűlésre igen szép számmal jelentkeztek a turisták. A központba tizenkét turista és turistánő nevét jelentette be a tükör. Az idei kirándulás előnyére szolgál, hogy a vasuti igazgatóság az igazolmányokat a gyors vonatokra is érvényesítette. A kirándulók f. hó 19-én szombaton reggel a hajnali vonattal indulnak, néhányan este.

— **Főlövészlet.** A városi lövész-egylet mult vasárnap-i főlövészete, az előbbi évektől eltérőleg, csendesen, szerény házi körben ment végbe. Ennek dacára a lövészeknek nagy örömet okozott az, hogy e főlövészeten az éppen itt időzőlt Söltz Gyula országos főerdőmester, az egyet diszfőlövész-mestere részt vett és megjelenésével pompás hangulatot és vidámságot idézett elő. Összesen 9 lövész vett részt a főlövészeten, kik 1307 lövést tettek és 1081 kört érték el, ezek között 30 mély lövés volt. Különös, hogy egyetlen egy szög sem találatott, habár a legjobb lövés, melyet az első lövész-mester, Seidel Ágost tett, egy szöglövessel felért. Díjakat nyertek: az 1-sőt (20 korona) Seidel Ágost, a 2-at (16 kor.) Friebert Ferencz, a 3-at (13 kor.) Krausz Géza, a 4-et (10 kor.) Bencez Gergely, az 5-et (8 kor.) Liha Antal, a 6-at (6 kor.) Hlavathy József, a 7-et (4 kor.) dr. Stuller Gyula, a 8-at (3 kor.) Heim Antal. Négyest löltek: Seidel Ágost 9, Friebert Ferencz 4, Krausz Géza 5, Bencez Gergely 5, Liha Antal 3, Stuller Gyula 3, Heim Antal 1 és az illustis vendég Söltz Gyula orsz. főerdőmester egy négyest, A disztekésés a Palka majorjában kiütött tűz miatt nem volt megtartható és ma 13-án tartatik meg. Ugyancsak ma vasárnap lesz a lövöldén a Scharf-féle alapítványi emléklövészet is.

— **Orvtámadás.** Palásti Márton Szent-Antalban lakó kohómunkás panaszt emelt Danás Ferencz városi mezőőr ellen, hogy ez egy pénzügyőrrel együtt őt mult esütörtökön éjfél utáni 1 órakor, midőn munkába sietett, a szentantali ulon, a kohó közelében orvul megtámadta és ütlegelte. Ő azután kénytelen volt védekezni és e közben kiragadta a mezőőr puskáját annak kezéből, a mi alatt a puskát össze is törte. A fegyvert Palásti a panasz mégtételénél átadta a rendőrkapitányi hivatalnak, hol sérüléseit orvosi látlelettel igazolta. — Ámde Danás Ferencz v. mezőőr is panaszt emelt, hogy Palásti Márton őt támadta meg orvul és sérüléseit szintén orvosi látlelettel igazolta. A valódi tényállást a vizsgálat fogja megállapítani.

— **A járvány.** Véghetetlen elszomorító dolog, hogy lapunk állandó rovatává kell tennünk a kanyaró és vörheny járványt, mely a helyett, hogy megszűnnék ujabban ismét erősebben lábra kap. A mult héten is több gyermek halt meg kanyaróban, sőt a felső rónai vendéglős fiacskája is áldozatává lett e járványnak és hulláját a selmecezi hulla kamarába szállították, honnét el is lett temetve. A kis halottnak testvére is kanyaróban fekszik, de mint halljuk, már veszélyen kívül van.

Ha ez még sokáig így fog tartani, akkor városunk állandó járvány fészeknek hírébe kerül. És mi lesz majd még az ősszel?! Ujból, ismét és bizonyára még most sem utoljára felhívjuk az illetékes köröket, hogy ne csak tanácskozzanak, de c s e l e k e d j e n e k is már egyszer hogy ezek a tűrhetetlen, ázsiai közegészségi mizériák sanáltassanak végre — valahára.

— **A közös sertésölt,** mely már legközelebb lesz rendeltetési céljának átadva, tegnap, szombaton vizsgálta meg polgármesterünk, a városi mérnök, a városi állatorvos az alkaptány, az orvos és Barth Antal és Teleki Antal hentesmesterek, valamint Majoros József vállalkozó jelenlétében. A két hentesmester, a mérnök és állatorvos kívánalmához képest a sertésólon még némi változások és javítások fognak eszközöltetni, úgy, hogy a hentesek ezen ólall, melyben sertéseiket hizlalhatják is, meg legyenek elégedve.

— **Szárason söpörni nem szabad.** Nagy betűkkel olvasható ez uton-utfélen és minden házban, de a város utcáit szárason söpörni, a z s z a b a d. Tegnap szombaton is oly nehéz port vertek fel seprésükkel az utcáseprők, hogy az ember kénytelen volt szeméit behunyni és orrát betakarni. Igaz, hogy egy pár csepp eső esett tegnap, de ez gyorsan felszáradt és az utcákat meg nem nedvesítette. Kérünk már egyszer több figyelmet azon közönséggel szemben, melytől szigoruan elváratik, hogy — szárazon ne söpörjön.

— **A lengei tűzoltóságra vonatkozólag** a következő sorokat vettük; Tekintetes Szerkesztő Ur! folyó évi augusztus hó 6-án kelt becses lapjában a lengei tűzoltóságot illető cikkre bátor vagyok következőket megjegyezni: Lenge-Sekély községben nem volt önkéntes tűzoltóság, de még 1890-es évek elején kötelező, s dacára annak hogy a községek 500 frtot kötelesek voltak egy nem sokat érő feckendőre kidobni a tűzoltóság nem működött. 1895. évben önkéntesen elváltam a két község kötelező tűzoltóságának vezetését a nélkül hogy a tűzoltó pénztárban egy krt. találtam volna, s alig két évi működésem alatt a tűzoltói alapha mintegy 115 frt. folyt be, mely pénz összeg nagyobb részt nevezett két község szegény lakósága, s általam feljelentett pénzbüntetésekéből lett fizetve. 1896-ban a Milénium emlékére egy kirándulást rendeztem, melyre 100 emberből álló tűzoltóságnak az általuk befizetett birságokból 25 frtot adtam, ezen összegből minden egyes ember emlékül egy miléniumi érmet kapott s egyéb kiadások lettek fedezve, azon felül volt a két év alatt 8—10 frt. évi kiadás tűz eseteknél is a tűzoltó szerek jókarban tartásáért felmerült költségekre. 1897. év május hó 25-én Lenge község képviselő testületének a két év alatt befolyt és kiadott pénzről elszámoltam, mely alkalommal 62 frtról szóló takarékpénztári könyvecskét és 10 frt 20 kr. kész pénzben mutattam be, a mikor is az akkori Barsszklenoi jegyző, nem tudom mi okból tőlem a pénztárt a fenti összeggel elvette. Ezen eljárása arra indított, hogy a tűzoltóság vezetőségéről azonnal lemondam, s ezen időtől fogva Lenge és Sekély községben sem önkéntes sem kötelező tűzoltóság nincsen.

— **Budapest—Páris** című, lapunk mult számában közölt ismertetésre vonatkozólag sok oldalról kaptunk érdeklődő kérdézősködések. Helyén valónak találjuk tehát e társas kirándulásnak programját a következőkben ismertetni, kérve a résztvenni szándékozókat, hogy belépési nyilatkozatukat lapunk szerkesztőségénél szóval, vagy levélileg megtenni sziveskedjenek. „Budapest—Páris“ magyarok társas kirándulása az 1900. évi párisi világkiállításra, a kiállítás egész tartama alatt havonta induló különvonatokon. Párisi fogadó-bizottság elnökei: Bertha Sándor, Borostyány Nándor. A felügyelő-bizottság elnöke: Bárány Thoroczkay Viktor főispán. Igazgató Somogyi Nándor. Résztvételi díj az 1899. évben 270 frt, a kiállítási évben 280 frt. Befizethető előzetes tetszés szerinti összegekben a belvárosi takarékpénztárnál, Koronaherzeg-utca 3. sz. Résztvénytőke 2,500.000 forint. Helyek 25 frt előfizetéssel foglalhatók le. Kiki önmaga választhatja meg társaságát s utazásának időpontját. Minden megye és testület saját kebeléből küldött rendező-bizottságok. Páris 1900-ban. 1900-ban Páris a művelt világ találkozó helye lesz. A művelt nemzetek versenyében először vesz részt Magyarország önállóan, természetes tehát a magyarok részéről fokozott érdeklődés a világkiállítás meglátogatása iránt. Hogy a magyar kirándulás impozáns és az odaözönlő nemzetek tömkelegében is szembetűnő legyen, erre alakult a Budapest—Páris, kirándulási kulturális mozgalom, oly célzattal, hogy a társas kirándulásokat tökéletessé, kellemessé tegye, nyújtva minden előnyt, egybekötve az egyedül utazás kedvelt szabadságával. Hogy pedig ezt el lehessen élni, a kiállítás minden havában kb. 200 kirándulót kényelmesen magába fogadó különvonatokat indítunk, melyekben fülkénként 6—6 ismerős utas nyer elhelyezést, az éjjeket nem uton, hanem Münchenben

szállodában töltjük, egy napot szentelve az érdekes művész városnak. Ellátásról, szabad podgyászról az utazás 3 napi tartama alatt is gondoskodunk. Párisban a fogadtatás után a kirándulásunk részére biztosított előkelő berendezésű s központban fekvő szállóban nyer utasunk kényelmes elhelyezést. A visszautazás személyenkint Svájczon át megszakiható. A párisi program 8 napi tartózkodásra úgy van megállapítva, hogy úgy a város, mint a kiállítás és Versailles megtekintése a fogadó-bizottság kalauzolása mellett történik egész kis társaságokban, hosszabb utakon kocsi-val; az étkezés a programszerű tartózkodás közelében fenntartott éttermekben lesz. Este a színházak és ünnepek jegyeit is, mint több látványosság belépő jegyét a részvételi díjért kapja a résztvevő. E mellett úgy nyújtjuk a program minden részletét, hogy az, aki nem barátja a társaságnak, attól különválva is, saját beosztása szerint élvezhesse és használhassa fel idejét. Alapul csak egy osztályt vettünk: a legjobbat, mi ez alkalommal nyújtható, melynek keretében a legfokozottabb izlés is kielégítésre talál. Az árban befoglalatik minden, mire a kirándulás keretében költenek, kiadások által előálló meglepetések tehát ki vannak zárva, mint azok „olcsóbb“-nak látszó kombinációk mellett előfordulnak. Hogy a magányosan utazó kétszeres költség mellett kétszeres idő alatt sem jut ily teljes élvezethez, azt nem kell hangsúlyozni. E mellett módot nyújtottunk, hogy a kiknek kellemes, a részvételi díjat előre is befizethessék. Míg azok, kik ezt nem szándékolják, 25 frt előfizetéssel foglalhatnak le maguknak helyet. Az utazásban résztvevő hölgyek kényelme különös gondja a rendezőbizottságnak, valamint az is, hogy a nőket speciálisan érdeklő nevezetességek, a nagy divataruházak stb. bemutatassanak. Közlönyünk, a „Magyarország Párisban“ előre is tájékoztatja utasainkat a mindenre nézve feledhetetlen, szép napok programjáról. Hogy az uti élvezet az elérhető legteljesebb is leszen, a gondos felügyeleten kívül azon természetes körülményben is leli biztosítékát, hogy egymást sűrűn felváltó külön-vonataink intézősége a legnagyobb gyakorlatra tesz szert s így igazgatónk általszemélyesen vezetett kirándulások mintaszerű rendben és körültekintő izléssel fognak lebonyolítani. A feltételek logikusan összefüggő sorrendje világos képet nyújt azon nemes intenczióról, melyet az intézőség követ. Midőn tehát a t. közönséget kirándulásainkra meghívjuk, biztosítjuk, hogy egy eddig nem élvezett, igazán szép utazásban fog résztvenni, felejthetetlen emlékeül a párisi szép napoknak. A bizottság tiszta jövedelmét a közokt. és keresk. miniszteriumok és a megyei rendezőbizottságok utján kulturális czélokra fordítja. A szerkesztőségünk által is kívánatra megküldhető belépési nyilatkozat így szól:

Belépési nyilatkozat.

A közzétett prospektust tudomásul véve, bejelentem, hogy a kirándulásban részt veszek.

Kérek portómentes befizetési lapokat, mert a részvételi díjat 1900. márczius végéig olyképen fizetem be a Belvárosi takarékpénztárhoz, hogy

a) 25 frtot most, a végösszeget egyszerre a fenti időpontban;

b) havonta 8 frt, negyedévre 24 frt vagy félévente 48 frtot a fenti időpontig a teljes összegre kiegészítve fizetek be.

1900. januárban jelezni fogom, hogy mely hónapban óhajtok utazni, ugyanekkor az utazástól visszaléphetek s a Belvárosi takarékpénztár az összeget a részvételi díj egy tizedének a költségekre való leszámításával visszafizeti.

Ezentul jegyemet másra ruházhatom át.

Lakóhely: 189 hó
Név: Állás: Fizetési mód:
a) b)

— Tejgazdasági munkásokat és munkásnőket képző iskolák. Az állami, tejgazdasági munkásokat képző iskolákban Munkácson és Gödöllőn október hó 1-én 12 hónapra terjedő újabb tanfolyamok fognak megnyitni, melyekre ép, erős testalkattal bíró, legalább 18 évet betöltött munkásifjak vétetnek fel. A tanulók a tanfolyam tartama alatt teljes ellátásban és 5 frt havi bérben részesülnek. Felvételért való folyamodványok szeptember hó 15-ig a munkácsi uradalom, illetőleg a gödöllői koronaauradalom igazgatóságához küldendők be. Ajánlatos volna, hogy a közönség ezen iskolákba jóra való cselédjeit elküldje, hol minden anyagi megterhelés nélkül szakértő tehenesékké és tejgazdasági munkásokká képeztetnek ki. — November hó 1-én fog megnyitni a nagyszécsényi tej szövetkezetnél létesített állami tejgazdasági munkásnőket képző iskolának újabb — félévre terjedő — tanfolyama. Az idevaló felvételért kifogástalan előéletű és legalább 16 évet betöltött nők pályázhatnak, kik teljes ellátásban (esetleg e helyett 15 frt ellátási díjban) és 4 frt havi bérben részesülnek. Az ez iskolába való felvételért a kérvények, keresztlevel,

iskolai és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve, a nagyszécsényi tejszövetkezet igazgatóságához intézendők október hó 15-ig. Ezen iskolák jelen tanfolyamait végző tejgazdasági munkások illetőleg munkásnők elhelyezése ügyében a fentnevezett uradalmak igazgatóságai, illetőleg a nagyszécsényi tejszövetkezet igazgatósága keresendők meg.

— Klincsok Nácó hundstosziár okoskodásai*

Sak jól esinálnsk zurak járványkórházat Styávnécán. Közél lesz zoda hullakomora és temető zis. Sak hogy járvány zisputály még zott sínesen meg.

Idegen tudományos zurakok gózzel akarják vízvezetéket csinálni. Hát sak akkor zokosabb volna vízből gózt, vagyis dunsztot csinálni; mert zogy sínesen dunsztjuk zegész dologról.

A volt fogyasztási zadóberlő zur, most, hogy sak kevesebb dolga van, zállatorvos helyett jár vizsgálni a prasovnyán a borjúmájakat és huféléket. Zilyen czifra zállapothoz mit povedáljon a szegény Nácó??

Zenyim jó ismerős, a Drozsgyák, ki van már proveziáns. Volt Szklenicz-tepliezen és povedálta nekem, hogy zottan a park hátsó, dűledékes zépületben a baglyok csinálják fészkeket, pedig lehetnye csinálni még zembereknek is ott lakást. Ale, povedálja hozzá Drozsgyák, mikor hibázik, vies, a — ro z u m.

Zolvastam zujságba, mit írta miniszter,
Ki lehet, bó prisszam, nem zolyan filiszter,
Makó várossának, hogy vigyázz magadra,
Mert különben vélem sok dolgod zakadna!
Sak Makótól ninesen messze — — Jeruzsálem;
Zoda is csap a Széll . . . Addig is: „Pohválen!”

A selmeczi Konfuczius bunkós mondásai.

Ha te Selmeczbányán akarsz nagy lenni;
Akkor az önhitt büszkeség pillulábóit kell egy jó nagy adagot be,
és valamelyik befolyásos ember lányát vagy özvegyét el — ven ni.

A sok kép a tauásteremben mi szépi;
Kint meg az utcákban rongyokba burkolva, éhségtől gyötörve
kullog a fáradt, a halálsápadt — népi.

Borellenőrző bizottság létezik;
Ezért hát pancsolt, egészséget rontó, kotyvalékos műbor már nem
m é r e t i k ?

Ki a piacon romlott gyümölcsöt vesz,
És panasza megy a hatósághoz, hogy tiltsa meg az ily gyümölcs
árusítását és kobozza azt el, azt a választ kapja ott, „hogy minek
vesz ily gyümölcsöt, bolond a ki ilyesmit — tesz!”

Olyan az élet, mint egy vasuti vonat.
Szállit hamar vén s ifju utasokat.
Menete gyorsabb, néha meg lassacskább,
Mégis a sok utas fáradt már leginkább
Mire a czeélhoz ér, mely felé halad
A hol asztán egyesül az egész nagy had.
S ha némelyik közöttük örvend is s még szeret . . .
A kegyetlen „Kalauz“ szól: ez is „mehet!”

(Folytatjuk.)

NYILT-TÉR.*

Köszönet nyilvánítás.

Ozv. Bernhardt Adolfné szül. Schulez Anna úgy a maga, mint elhunyt férjének testvérei és a rokonság nevében is hálás köszönetet mond ez uton is mindazoknak, kik felejthetetlen férjének, Bernhardt Adolfnak elhunyt szomorú alkalmából részvétükkel igyekeztek mély fájdalmát enyhíteni. Különösen melegen köszöni a városi és többi hivatalok tisztikarának, az egyleteknek, kiváltképpen az önkéntes tűzoltó egyletnek és a városi polgári dalkörnek, de a polgárságnak és a t. nagy közönségnek is azon megható részvétet, melyet tanusítani szivesek voltak.

* Az e rovatban közlöttékért nem felelős — a Szerk,

DR. MOLLER MIKLÓS

VÁROSI T. ORVOS, GYAKORLÓ ORVOS
ajánlja
orvosi és fogtechnikai

műtermét.

Végez mindennemű műtétet a szájüregben, fájdalommentes foghuzásokat, fogak tisztítását, — fogtöméseket arannyal, ezüsttel, amalgammal, cementtel stb; hibás állású fogsorok kiegyenesítését; egyes műfogak, valamint egész fogsorok elkészítését és minden e szakmába vágó műtétet és munkát teljes jótállás mellett, mérsékelt díjakért.

Rendel délelőtt 10—12-ig, Akadémia-
uteza 90. sz., földszint.

2—3

Egy jó házból való,
a magyar nyelven kívül
a tót nyelvet is jól bíró

tanuló

azonnal felvétetik

Takáts Miklós

üzletében

SELMECZBÁNYÁN.

NAGY JÓZSEF

MŰKÖFARAGÓ

(Gulrich J. volt üzletvezetője)

SELMECZBÁNYÁN

Dohánygyár-uteza 154. szám alatt elvállal
mindennemű

kőfaragó munkát,
márványkő, sirkőjavításokat a temetőben
helyben és a vidéken.

Teljes tisztelettel

Nagy József,
műkőfaragó.

Gyár: **ALSÓ-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergassé 1. sz.

mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított **Geramb J. J. Unió**
tulajdona,

saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcsstartókat (jardiniéres-készleteket), girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.